

hver Tante om Udbyttebestatningen — thi skjøndt den høitærede Minister ikke erklærede sig for at være en principiel Modstander deraf, vil dog Enhver vist have bemærket, at den høitærede Minister ikke med et eneste Ord har givet Udsgit til, at han vil gjøre det mindste Skridt til at tage Sagen under Overveielse, end sige til virkelig at tage den under Overveielse, — tror jeg, der er Opfordring for det ærede Thing til, naar det lægger en afgjørende Vægt derpaa — og jeg haaber, at Thinget i Overensstemmelse med sit tidligere Standpunkt er enigt med mig heri — da først at opfordre Ministeriet til at fremkomme med en saadan Lov, og hvis Ministeriet ikke efterkommer en saadan almindelig Opfordring, da at søge at give sin Mening Udtryk i mere bindende Form. Den høitærede Minister tog til Indtægt, at jeg havde sagt, at en saadan Lov som denne ikke burde indbringes ved privat Initiativ; men hvorfor henviste da den høitærede Minister til det private Initiativ, hvorfor sagde han, at det var uberettiget at stille en saadan Opfordring til Regjeringen, thi Rigsdagen havde jo Initiativ? Den ærede Minister modsiges sig aabenbart deri. Jeg har ikke tidligere været med til at indbringe et Lovforslag af en saa teknisk Beskaffenhed som det, hvorom der her er Tale. Da Spørgsmaalet for det Første er af teknisk Beskaffenhed, og da for det Andet Udbyttebestatningen er et her i Landet selvstændigt uforløst Omraade, er Regjeringen den Æneste, der kan samle Alt, hvad der henhører derunder. Hvis den høitærede Minister sigter til de almindelige Lovforslag, jeg har været med til at indbringe, gjælder det ikke, thi det er et Omraade, som ingenlunde kan siges at være ubeløst fra det private Initiativ. Den høitærede Minister har overhørt, at jeg udtrykkelig bemærkede, at jeg betragtede de Nedsættelser, som den meget ærede Minister tidligere var gaaet ind paa, navnlig ved Ophævelsen af den indenlandske Skibsafgift og Frihed for Lødt af Salt til Huder og Skind samt til Sodafabrikationen, for betydningsløse i finansiell Henseende, det sagde jeg udtrykkelig i mit Foredrag. Den høitærede Minister tog ganske sikkert feil, naar han sagde, at den indenlandske Skibsafgift androg 150,000 Kr., den androg kun 70,000 Kr.; men jeg hører, at det beroede paa en Forvekling af Kroner og Rigsdaler, en Forvekling, der dog nu skulde være noget antikveret; vi have jo nu i adskillige Aar havt Kroner. Naar den høitærede Minister henviste til, at han som Finansminister havde givet sit Minde til, at Staten gav Afkald paa et betydeligt Beløb, jeg erindrer ikke, hvor stort, til Retsafgifter, skal jeg minde om, at denne Eftergivelse maa betragtes som et Led i den samlede Merudgift, som Retsvæsenets Ordning vil medføre, og i alle sine finansielle

Beregninger har jo den høitærede Minister taget med navnlig de tre Punkter, Udgifterne til Skolevæsenet, Udgifterne til forhøjede Lønninger til Embedsmænd, og de Millioner, som han yttrede, at Retsvæsenets Ordning vilde medføre. Jeg tror just ikke paa, at det bliver Millioner, men det bliver idetmindste ligesaa meget som begge de to andre Dele tilsammen. At kunne afholde disse Udgifter, at kunne bære den forøgede Byrde, som deraf vil flyde for Statskassen, var jo den høitærede Ministers Motiv til, trods det Overstud, vi have, at modsætte sig Nedsættelser. Det er den høitærede Ministers Motiv til at holde paa det nuværende Overstud og ikke indrømme nogen Nedsættelse. Det kan altsaa ikke komme med i Betragtning her, naar der er Tale om dette, det hører med til den høitærede Ministers Forudsætninger. Jeg kan selvfølgelig ikke vide, hvorvidt det nuværende ærede Thing vil være ligesaa villigt som dets Forgænger for 6—8 Aar siden til at gaa til en Forhøielse af Brændevinsafgiften til 10 Ore pr. Pot. At det ikke vil gaa høiere end til 10 Ore, betragter jeg som afgjort, men jeg kan selvfølgelig ikke vide, hvorvidt det ogsaa vil gaa dertil, men jeg antager for mit Vedkommende ikke, at en Forhøielse af Brændevinsafgiften til 10 Ore vil møde nogen afgjort Modstand, dersom det foreslaas at bruge Forhøielsen til at dække endel af de Nedsættelser, som kunne opnaas paa anden Maade. Men at give den f. Ex. som Kompensation for Skibsafgiften og dermed i Gjærningen at anerkjende Grundsatningen om fuld Kompensation, tror jeg ikke vil vinde Bisfald her i Thinget; det er det, som dette Thing særlig skulde modsætte sig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som er nedsat angaaende „Forslag til Lov om Lødfrihed for Salt til Huder og Skind“.

Stürup: Da Lovforslaget i sig selv er saa simpelt, ligesremt og klart fremstillet, at jeg ikke tror, at der kan komme nogen Ventilation om det, indser jeg heller ikke Nødvendigheden af, at det henvises til et Udvalg, og jeg skal derfor foreslaa, at man ikke vedtager det nu fremfattede Forslag.